

I ALLAHS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Om påbudet till uppriktighet och goda avsikter i alla handlingar Utdrag ur Kitâb al-adhkâr av imam an-Nawawî från Nawawi-träffar sommaren 2005 Om påbudet till uppriktighet (ikhlâs) och till att ha goda avsikter (niyyah) i alla handlingar, yttre såväl som inre.

Om påbudet till uppriktighet och goda avsikter i **alla handlingar**

Gud den Upphöjde sade:

Men inga andra påbud gavs dem än att dyrka Gud och Gud ensam med ren och uppriktig tro liksom de som i gågna tider sökte sanningen, och att förrätta bönen och hjälpa de behövande. Detta är den sanna, i människans natur nedlagda religionens klara och evigt giltiga [påbud]. [[Koranen, Kapitel 98 al-Bayyinah [Det Klara Vittnesbördet] vers:5]]

Och den Upphöjde sade:

[Offerdjurens] kött och deras blod når aldrig Gud; men er Gudsfruktan [och er lydnad] når Honom." [Koranen, 22:37].

Ibn 'Abbâs - må Gud vara nöjd med dem båda - sade:

"Dess innebörd är: 'Utan [det är snarare ens] intentioner som når Honom'".

Sannerligen är varje handling beroende av intentionen bakom den

[Isnåd utelämnad] Umar ibn al-Khattâb - må Gud vara nöjd med honom - berättade att profeten - må Guds frid och välsignelser vara över honom och hans familj - sade:

"Sannerligen är varje handling beroende av intentionen bakom den, och sannerligen skall varje människa få vad han avsett. Den som utvandrat (hidjra) till Gud och Hans sändebud, har då utvandrat till Gud och Hans sändebud, men den som har utvandrat för världslig rikedom skull eller för att gifta sig med en kvinna kommer att få det han utvandrat för."

Denna profettradiation (hadîth) är autentisk (sahîh) och alla är överens om att dess plats är upphöjd och att detta är en av de berättelser som religionen kretsar kring. De gudfruktiga föregångsmännen (salaf) och de som följde efter dem av de efterkommande generationerna – må Guds nåd vara över dem alla – tycker om att inleda sina böcker med denna hadîth som en varning för läsare om att ha en god avsikt och att försöka bry sig om det och ta det som han läser på allvar.

Vi återberättade från imam Abî Sa'îd Abd ar-Rahmân bin Mahdî – må Gud vara nöjd med honom:

”Den som vill skriva en bok bör inleda med denna hadîth.”

Och imam Abu Sulaymân Khattâbî – må Gud vara nöjd med honom – sade:

”De tidiga av våra lärde tyckte om att börja med traditionen: ’sannerligen är varje handling beroende av intentionen bakom den’, innan allt vad man gjorde, eller påbörjade med något av religionens påbud för att veta behovet av det [som profettradiationen förklarar] i alla dess delar.

Vi har fått reda på av IbnAbbâs – må Gud vara nöjd med dem båda – som sade:

”Var och en blir ihågkommen enligt sin avsikt.” Och andra sade: ”Sannerligen får folk efter sina avsikter.”

Iklâs är att Gud den Upphöjde befriar dig från shirk och riyâ'

Vi har återberättat från as-Sayyid al-Djalîl Abî Alî al-Fudayl bin 'Iyâd – må Gud vara nöjd med honom – som sade:

”Alla gärningar som lämnats för folkets skull (riyâ') och den som gör något för människors skull har associerat (något med Gud – shirk) och uppriktighet (ikhlâs) är att Gud den Upphöjde befriar dig från de två [dvs shirk och riyâ' – övers.]

Imam al-Hârith al-Muhâsibî – må Guds nåd vara över honom – sade:

”Den som är sanningsenlig (sâdiq) är den som inte bryr sig även om allting går emot honom i de skapades hjärtan, om orsaken är att han skall korrigera sitt eget hjärta. Och som inte älskar att människorna skall ha kännedom om ens en atoms vikt av hans goda gärningar men som inte har något emot att människorna har vetskap om hans onda gärningar.

Hudhayfa al-Mar’ashiy – må Guds nåd vara över honom – sade:

”Uppriktighet (ikhlâs) är att tjänarens dolda och öppna gärningar skall vara lika många.”

Och vi har återgett från imamen och läraren Abi-l-Qâsim al-Qushayrî – må Guds nåd vara över honom – som sade:

”Uppriktighet (ikhlâs) är att ha Sanningen (Gud – al-Haqq) – den upphöjde, i avsikten bakom lydnadshandlingarna och man söker närheten till Gud genom sina lydnadshandlingar utan någonting annat, så som den som visar upp sig för det skapade eller för att få beröm av människor, eller för att skapa sig ett gott rykte bland folk eller någon annan mening förutom närheten till Gud, den upphöjde gör.

Och as-sayyid al-Djalîl Abû Muhammad Sahl bin Abdullâh al-Tustarî – må Guds nåd vara över honom – sade:

”De kloka försökte förklara uppriktighet (ikhlâs) och de fann bara detta: Att ens rörelse och stillastående i ens dolda (sirr) och öppna är för Gud – den upphöjde, ingenting blandas in av självets (nafs) begär eller det världsliga livet (dunyâ).”

Vi återger från ustâdh Alî ad-Daqqâq – må Guds nåd vara över honom:

”Uppriktighet (ikhlâs) är att skydda sig från att [bry sig om och ta hänsyn till]

människornas omdöme om en. Och sanningsenlighet (sidq) är att rena sig från medvetandet om sig själv. Så den uppriktige är inte en hycklare och den sanningsenlige är inte högfärdig.”

Och från Dhun Nûn al-Misri – må Guds nåd vara över honom:

”Tre saker kännetecknar uppriktighet (ikhlâs):

[1] att man ser lovprisning eller klander som likvärdigt;

[2] att man glömmer bort de goda handlingarna då man gör dem; och

[3] att man skall se fram emot kraven på belöningar till det efterkommande livet.”

Och vi har återberättat från al-Qushayrî – må Guds nåd vara över honom:

”Att den minsta graden av uppriktighet är att de dolda och de öppna handlingarna är i jämvikt.”

Och från Sahl al-Tustarî:

”Ingen gudstjänare kan känna doften av sanningsenlighet (sidq) så länge som man lurar sig själv [att tro att man är sanningsenlig].”

Och deras uttalanden om det är utan slut.

Och det som jag påpekat är nog för den som Gud – den upphöjde, vägleder.

Källa:

an-Nawawî, Kitâb al-adhkâr, Dâr al-kutub al-Ilmiyya, Beirut 2002